

NOVA
UNIVERZA

DIGNITAS

Revija za človekove pravice

Slovenian journal of human rights

ISSN 1408-9653

Slovenija in Evropska unija na poti iz krize?

Matej Avbelj

Article information:

To cite this document:

Avbelj, m. (2018). Slovenija in Evropska unija na poti iz krize?, Dignitas, št. 51/52, str. 8-10.

Permanent link to this document:

<https://doi.org/10.31601/dgnt/50/52-2>

Created on: 07. 12. 2018

To copy this document: publishing@nova-uni.si

For Authors:

Please visit <http://revije.nova-uni.si/> or contact Editors-in-Chief on publishing@nova-uni.si for more information.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

© Nova univerza, 2018

NOVA
UNIVERZA

FAKULTETA ZA SLOVENSKE
IN MEDNARODNE ŠTUDIJE

NOVA
UNIVERZA

EVROPSKA PRAVNA
FAKULTETA

NOVA
UNIVERZA

FAKULTETA ZA DRŽAVNE
IN EVROPSKE ŠTUDIJE

Fakulteta, država in vizija

Matej Avbelj

Fakulteta za državne in evropske študije v letu 2011 slavi deseto obletnico svojega nastanka. Ob tej priložnosti smo na fakulteti organizirali jubilejni simpozij, posvečen tako omenjenemu prazniku fakultete kot tudi dvajseti obletnici samostojne in neodvisne države Republike Slovenije. Za fakulteto, ki pomen (slovenske) države nosi že v svojem imenu, se namreč spodobi, da se ob svojem prazniku spomni tudi na praznik naše politične skupnosti.

V človeški naravi je, da se veselimo in obhajamo pomembne mejnike. To so tisti rituali, ob katerih pogledamo na prehojeno pot, zavržemo slabo in se spominjamo dobrega, vse zato, da še bolj pogumno stopimo po svoji poti naprej. Na jubilejnem simpoziju so se z nami veselili ne le člani akademskega zbora, ustanovitelji fakultete, študenti in alumni, temveč tudi številni kolegi in prijatelji, predstavniki institucij Republike Slovenije ter gostje iz tujine.

Uvodni nagovor je pripadel prvemu dekanu fakultete, dr. Petru Jambreku, slavnostna govornica pa je bila dr. Verica Trstenjak, generalna pravobranilka na Sodišču Evropske unije v Luksemburgu. Prvi prispevek je v celoti objavljen v tej številki. Po slavnostnem uvodu se je razprava premaknila v strokovne vode. Izpeljani sta bili dve okrogli mizi. Prva je bila posvečena vprašanju pomena zasebnega visokega šolstva v Sloveniji, druga pa preteklosti, sedanjosti in prihodnosti Republike Slovenije. Izjemen nabor govorcev je poskrbel, da je bila razprava na najvišji akademski ravni, kar dokazujejo tudi prispevki, ki so objavljeni že v tej številki, še več pa jih bo moralo počakati na objavo v naslednji.

S tem pa sam simpozij še ni bil zaključen. Njegov vrhunec je bilo pravzaprav dogajanje med obema okroglima mizama, ko je dr. Lovro Šturm predstavil novo izdajo dopolnjenega Komentarja Republike Slovenije – monumentalno delo, ki mu v slovenski prav-

ni zgodovini ni para. Ta že tako ali tako nadvse slovesni ustavni trenutek pa je s svojim *keynote* nagovorom dopolnil še Paul Mahoney, bivši predsednik Sodišča za uslužbence Evropske unije in dolgoletni sodni tajnik Evropskega sodišča za človekove pravice, v katerem je spregovoril o dilemah in izzivih nastajajočega evropskega sodnega mozaika.

Tako se je simpozij zaokrožil, z njim pa nikakor ne tudi obstoj in poslanstvo fakultete. Nenazadnje, ta je vendarle institucija. Institucije pa imajo v našem družbeno ustvarjenem svetu odločilno vlogo. Medtem ko ljudje prihajajo in odhajajo, takšen je slednjič ustaljeni tok življenja, institucije, kot formalne skupnosti ljudi, ostanejo. Institucije presegajo mandate posameznikov, presegajo celo generacije; njihov prispevek k in v družbi pa je zato (lahko) dolgoročen. Iz tega razloga je treba institucije, sploh pa akademske, potrpežljivo graditi, jih negovati, njihovi akterji pa morajo vselej imeti v zavesti, da delajo na dolgi rok, da tečejo na dolge proge.

Tako kot z institucijami nasploh pa je, seveda, tudi z državo, ki je in zaenkrat še ostaja najpomembnejša družbena institucija. Tudi državo, kot emanacijo nas samih, torej svoje politične skupnosti, moramo negovati in imeti v zavesti, da z njo plujemo vsi na istem čolnu, spet na dolgi rok. Na to je treba prav posebej opozoriti ob dvajseti obletnici samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije, ki smo jo kar nekako prezrli, kot da gre za nekaj povsem samoumevnega. Pa ne gre. To najbolje razumejo tisti, ki nimajo svoje države, ali pa so jo imeli, a so jo izgubili. Tako kot naši rojaki v Italiji po drugi svetovni vojni. Tedaj so, v veliki težnji po priključitvi k Jugoslaviji, ki so jo zaradi totalitarnega komunističnega sistema po vrednostni plati sicer zavračali, takole govorili: »*Režimi gnijejo, vlade se menjajo, domovina ostane!*«¹

In mora ostati. Tako kot bo stala in obstala tudi Fakulteta za državne in evropske študije, za katero verjamem in sem prepričan, da bo vsako leto boljša. To pričajo tudi naslednje besede, strnjene v vizijo fakultete za prihodnost:

»*Fakulteta za državne in evropske študije je izobraževalna ustanova, ki izvaja eno temeljnih družbenih poslanstev: podajanje znanja. Znanje je moč in garancija svobode posameznika. Le svoboden posameznik, prost ideoloških spon in vsiljenih konvencionalnih okov, pa lahko prispeva k dejansko demokratični*

¹ Egon Pelikan, Dr. Mihael Toroš – primorski duhovnik med državnimi in cerkvenimi oblastmi, Acta Histriae, 17, 2009, str. 746.

družbi, utemeljeni na načelih vladavine prava in še posebej na spoštovanju temeljnih človekovih pravic.

Prav človekove pravice so vgrajene v vsestransko bistvo fakultete, v njen curriculum, znanstveno, raziskovalno in strokovno delo. To se dotika dveh ključnih področij: državnih in evropskih študij, h katerima člani akademskega zbora pristopajo na izrazito interdisciplinaren način z ustavnopravnega, upravnopravnega, etičnega ter varnostno-strateškega vidika.

Fakulteta je, kot potrjuje že njeno ime, po svojem poslanstvu slovenska in evropska. Temelji na vrednotah slovenske osamosvojitve in strmi k njihovemu uresničevanju. Prav tako deli vrednote združene Evrope, katere cilj je trajni mir med evropskimi narodi, ki naj vse tesneje povezani krepijo svoj globalni vpliv, a hkrati ohranijo svojo celokupno samobitnost. To, nenazadnje, terja slovenska Ustava.

Zavedajoč se svoje družbene odgovornosti, bo Fakulteta še naprej, sledeč svoji vrednostni zavezi, na prvo mesto postavljala študenta in posvečala vsestransko pozornost potežitvi njegovih želja in hotenj po znanju, ustvarjalnosti in prispevku k boljšemu jutri. Naš kriterij ostaja odličnost. Cilj so izjemni diplomanti. Skupni študentski in profesorski – torej fakultetni doprinos pa bo resnična pravna in demokratična država, z zdravimi etičnimi temelji družbe.«